

VECKOBLADET 33

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1981 7:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

Fredagen den 9 oktober

Ulrika Jakobsson, kongressombud: Kvinnofrågan måste integreras i all politisk kamp

Veckobladet har intervjuat Ulrika Jakobsson, en av de fem delegater som utsetts av Vpk-Lund till partikongressen i november.

- Vem är du?

- Jag jobbar som invandrarlära-re och översättare. Är nu 32 år och har två barn, 5 och 2 år gamla. Politiskt sett är jag ett barn av -68, men jag är kanske lite klokare nu än då.

- Varför tror du att du blev vald till kongressombud?

- För det första för att jag är kritisk mot de sk socialistiska staterna i Östeuropa m fl, för det andra för att jag är partimedlem sedan -73 och alltså har en viss erfarenhet, och för det tredje för att jag är kvinna.

- Du har också sysslat en del med kvinnokamp, vad bör göras?

- Det verkar som om kvinnokampen har gått i stå litet grand just nu. Allmänt sett är det två saker jag tycker är viktiga. Det ena är att män och kvinnor jobbar tillsammans, även i kvinnokampen. Det andra är att kvinnofrågorna integreras i all annan politisk kamp. Av tradition har det varit så även inom vpk att tjejer drivit kvinnokampen, och att dessa frågor förts fram mer eller mindre separat. Jag tror att vi kommit in i en ny fas nu, där det är dags att sluta med detta.

- Hur ser du på socialism och demokrati och relationerna till de sk socialistiska staterna?

- Det händer att kommunister stirrar sig blinda på det faktum att kapitalismen är störtdad, och tror att i och med detta kommer automatiskt ett gott socialistiskt samhälle att växa fram. Det är inte så. Vi har numera mycket information om de sk socialistiska staterna genom östeuropeisk/rysk skönlitteratur, och från journalister som levt länge i dessa stater. Mycket pekar på att kanske hela det politiska samhällssystemet i dessa länder måste ifrågasättas. Det verkar stå illa till på många områden i t ex Sovjetunionen. Bara ett exempel är kvinnornas situation, nu dubbelarbetar de med en heltidssysselsättning i yrkeslivet och en i hemmet (och dessutom står de i kö). Produktionen hämmas av byråkrati och stelbenthet, konstiga mekanismer för stimulans av produktionen kan leda till snedproduktion och misshushållning.

Jag önskar att vpk gjorde en ingående studie av Sovjetunionen eller Kina på samma sätt som i mitten av 70-talet (i den analyserades den sinosovjetiska konflikten).

- Hur ställer du dig i övrigt till de motioner som Vpk-Lund gjort till sina?

- Till alla motionerna är jag positiv. Exempel på viktiga motioner är de som syftar till att vpk tar klar ställning för de demokratiska fri- och rättigheterna i de sk socialistiska staterna.

En motion är svår, den handlar

om löntagarfonder. Bl a den motionen skall diskuteras på ett möte för kongressdelegaterna från Skåne om några veckor. Detta blir kanske öppet även för andra Skåne-vpkare. Möjligen får vi grepp om löntagarfonderna då.

- Du gick sista veckan av fredsmarschen till Paris. Hur ser du på partiets fredsarbete?

- Det är bra att partiet har börjat arbeta med fredsfrågor och bl a kräver att Norden skall bli en kärnvapenfri zon. Jag hoppas att detta arbete utvidgas. Fredsrörelsen kommer förmodligen att växa under 80-talet. Vpk måste ta del i

det arbetet så snart och så mycket som möjligt, och vi måste bidra till att stärka fredsrörelsen i Sverige.

- Vad tänker du själv göra på kongressen?

- Kongressombuden från Lund har diskuterat och kommer att diskutera kongressarbetet flera gånger, kongressarbetet är ett kollektivt arbete. Vi har ännu inte bestämt den definitiva arbetsfördelningen på själva kongressen.

- Hur ser din socialistiska utopi ut?

- Jag har ingen klar och fix bild av framtidens samhälle, men

Forts sid 3.

Något att kämpa för – trots allt

VB-red fick en pratstund med Marie Jönsson, administratör vid Lilla Teatern i Lund, inför premiären på den nya pjäsen »Trots allt».

Först litet fakta om Lilla Teatern. Den ligger på Sandgatan 14. Av drygt sju heltid arbetande personer finns administratör, ekonom, skådespelare och tekniker. Just nu är arbetsstyrkan reducerad pga två tjänstledigheter. Arbetstiden är från 9 till 16.30. Teaterarbete försiggår alltså på dagtid också, om någon trodde nåt annat!

Engagemang

Marie berättar: Den nya pjäsen heter »Trots allt» Vi har inspirerats av Tage Danielssons rader:

... Vi som satts att leva i besvikelsens epok,
vad gör vi nu, vad ska vi tala
på för språk?
Ett sätt är, att även om det
blåser lite kallt,
tro på det vi trodde på,
trots allt.

Man säger att glöden har slocknat, att det inte finns några klara motsättningar idag. Men för mig och många andra unga är motsättningarna klara. Vi har inte varit med om det som gjort många av de aktiva under 60- och 70-talen så desillusionerade. Många rörelser har startat som protester, vuxit sig starka under en tid och så småningom försvagats, en del genom att de kommersialiserats och därigenom blivit ofarliga. Det finns de, som en gång varit engagerade i någon rörelse, som nu närmast blir generade över sitt engagemang.

Kampen finns

Slentrianmässigt sägs att »ungdomen av idag har inget att tro på och inget att kämpa för». Men det måste finnas en kamp trots att matpriserna går upp och barnen måste passas. Vi kan inte bara stå brevid när världen går under och säga, att det var det vi visste!

Pjäsen

Tankarna bakom pjäsen har vi reonerat om tillsammans och vi har enats om vad vi anser vara viktigt. Anders Malmberg har skrivit manus. Han visste vilka som skulle spela alla rollerna utom flickan i huvudrollen. Hon spelas av Maria Edström, som är nyanställd. Maria Kjellberg svarar för regin. Pjäsen ska vi bara spela i Lilla Teaterns lokaler. Vi vill med detta markera att vi är en teater i Lund.

Mötesplats

Det ska vara kul att gå på teatern. Visst finns det en allvarlig grundton men framför allt ska det vara trevligt. Teatern är en social mötesplats och vi har tänkt att två gånger i veckan ha en minikabaret efter föreställningen. Publikerna får alltså möjlighet att för, en liten avgift stanna kvar och njuta av mer trevligheter. Kanske också snacka om pjäsen med varandra och med dem som spelat. Vi vill att man ska känna sig välkommen tillbaka, när man går.

Pjäsen recenseras på sid 4

Läget i Lund: Kålrötter och moderata socialister

En väg för mycket

Klostergårdsborna slogs länge och hårt mot den stora bilväg som enligt de ursprungliga planerna skulle ha gått mellan bostadsområdet och ån. Till slut vann de.

Nu har byalaget slagit larm igen, för vägverket vill åter bygga en väg, och för att spara pengar låta den korsas stambanan under valven till bron över Höje å. Namnlistor cirkulerar, ett protestmöte har utlysts.

Det är lätt att hålla med Klostergårdsborna. Det finns åtminstone två starka skäl mot den föreslagna vägen.

För det första gäller det naturen och miljön. Höjeådalarna är Klostergårdsbornas enda chans att inom promenadhåll komma till något som inte är stadslandskap eller åker. Men frågan gäller inte bara dem. Hela Lund har extremt små tillgångar av vad man kallar allemansrättslig mark. Höjeåns dal är en av de få luckorna i ett hårdexploaterat landskap. den tål inga ytterligare störningar eller inskränkningar.

För det andra behövs inte vägen. Avsikten med den är att förbinda motorvägsavfarten vid Höjebromölla med den nya Lomma-vägen och samtidigt utgöra en del av den s k Yttre Ringen. De senare är en typisk tankeprodukt av det glada sextitalet (även om den kanske började projekteras något tidigare). Sen kom det kärvare sjuttitalet. Anslagen urholkades och man fick helt enkelt inte råd att förverkliga planerna även om man fortfarande trodde på be-hoven.

Det nya med åttitalet är ju att t o m ordinära politiker börjat inse att bilismen kommer att gå tillbaka. Men om det nuvarande vägnätet i Lunds södra delar räcker redan nu, så räcker det förstås än bättre i framtiden.

Miljöpartiet

har nu konstituerat sin lokalavdelning i Lund, och vi hälsar er uppriktigt välkomna in i den partipolitiska hetluften. Detta med att ni står utanför den normala höger-vänsterskalan är förstås bara nys, men det inser ni säkert själva när ni hållit på ett tag.

Lunds Kommun spär på arbetslösheten

I den EVP (ekonomiska verksamhetsplan) för Lunds kommun 1982-85 som togs i november -80 förutsågs 164 nya tjänster i kommunal. Nu räknar man efter budgetprutningen med ca 60 tjänster, ca 100 har alltså prutats bort. Samtidigt är nästan 700 ungdomar under 25 år i Lund arbetslösa, i länet som helhet är krisen lika svår, landshövding Nils Hörjel har efterlyst särskilda stödåtgärder. Inget nytillskott av arbetstillfällen i Lunds kommun från det privata näringslivet är heller att vänta. I det ljuset framstår kommunens prutningar som oansvariga

Rotfrukter

Med motionen om att kommunen vid skolor och daghem ska börja odla grönsaker, t ex kål, och rotfrukter - refererad i förra veckans Veckoblad - har vpk i Lund nu också anslutit sig till den s. k. grönsaksvänstern. Det senare är ett skällsord som man kan få höra från KPML(r) och andra som hellre vårdar sig om ortodoxin för Det Kommunistiska Partiet. Det är väl riktigt att Marx och Lenin inte har så mycket att säga om rotfrukter, men Mao, som inte är någon dålig vägledare i kommunalpolitiken, har det nog. Det är en utmärkt tanke att barn ska få lära sig odla nyttoväxter och så sent som på 40-talet var det ganska allmänt med skolträdgårdar. Det ska bli spännande att se vad borgarna har att säga om detta sätt att slå flera flugor i en smäll - det sparar också pengar och det argumentet biter ju ofta.

Pluggskivlingar

Att det finns ett stort intresse för verksamhet åt det här hållet är klart: Köerna för odlingslotter och koloniträdgårdar, Segers framgångar med giftfritt odlade livsmedel är nog så tydliga tecken. De vegetariska grytorna med linser och korngryn puttrar i mångt av sta'ns matlag och växtfärgningen har blivit rena farsoten (det senaste är svampar - pluggskivlingen lär vara bra, obs dock endast till färgning).

Får i kål

Men som vanligt skulle jag vilja gå ett steg längre. När jag växte upp fanns det i min hemstad fortfarande en s. k. kommundagård där kommunen hade svinuppfödning på insamlat matavfall. Det kanske skulle vara att ta i att återinföra svinen i sta'n, men borde vi inte ha en liten liberalare hållning till höns och kaniner i stadsmiljön? Jag saknar hönsen som ännu för några år sedan gick och pickade vid S:t Petri Kyrkogata. Och visst skulle sta'n kunna hålla får på S:t Hans backar och i Fågelparken - billigare gräsklippning, gemytliga bråkanden och lammkotletter till skollunchen. Stockholm har ju egen fårahjord på Gärdet. Vem ska bli den förste att föra fram denna behjärtade fråga i Lund? Blir det miljöpartiet? Får i kål som är så gott!

De röda skåningarna

Från socialdemokratiska partikongressen förra veckan rapporterade Sydsvenskan om de illandade röda skånska socialdemokraterna. Ack om det vore så väl, får man väl utbrista. Vi som har något större kännedom i ärendet behåller vår skepticism. Då är nog Frans Nilsson, mannen som gjort Arbetet till vad det är i dag, en

bättre uttolkare av den skånska socialdemokratin. I hans kongresssummering i Arbetet häromdagen analyserades partiets inriktning. Går det åt vänster eller går det åt höger? Icke, sa Frans, det går rakt fram. Jag kunde inte ha sagt det bättre själv.

Öppning åt vänster?

Och på det lokala planet: Birger och Per, Ove och Ingegärd - visst har de många förtjänster, men de har, ska vi uttrycka det så, hittills lyckats lägga vissa band på sin socialistiska övertygelse. Men kanske är det en vändning på gång: Stig Svensson, som lyckats få igenom sin skattemotion på kongressen (han slogs upp på Sydsvenskans förstasida i lördags) har också på det lokala planet skapat en öppning åt vänster. Vi hör nämligen från Gatu- och trafiknämnden, där Stig Svensson är socialdemokratisk gruppleddare, att socialdemokraterna och vpk nu där för första gången har undertecknat en gemensam reservation. Enigheten uppstod kring borgarnas sätt att behandla fullmäktigebeslutet om trafikminskning på Östra Vallgatan. Det hela bådar givetvis gott för samarbetet efter -82 års val. Trafik- och miljöfrågor är ju det område där motsättningarna under hela 70-talet varit hårdast mellan s och vpk i Lund. Hade socialdemokraterna t ex ställt upp mot Tempos P-hus hade vi sluppit det. Det kanske kan bli ett gott samarbete om en snygg avveckling?

Lucifer.

Prenumera på **Z** Zenithäftet

Zenit Häftet

6

Z

Jan Lindhagen:
Ett mått av prövning.
Kring den socialdemokratiska särarten.

Zenit Häftet

7

Z

Domenico Mario Nuti:
Motsättningar i de socialistiska ekonomierna.
En marxistisk analys.

Prenumerationspris 75 kr/4 nr. inbetalas på pg 55 65 22 - 1. Du får dessutom två av häftena 1 till 5 gratis, tala om vilka!

Nästa möte i vpk:s Söndagsskola hålls i Stadsbibliotekets Studiecirkelrum nr 4 (en trappa upp) nu på söndag (11 okt) kl.19.00 Christina Carlsson kommer att inleda om Kvinnornas historia i marxistiskt perspektiv. Alla välkomna! Kaffe och bullar! För den som vill förbereda sig inför mötet rekommenderar Christina: Heidi Hartman, *Kapitalism, patriarkat och könsegrering i arbetet*, Kvinnovetenskaplig Tidskrift 1-2/81 samt Gunnar Qvist, *Om periodindelningen i kvinnohistorien*, Kvinnovetenskaplig Tidskrift, 1/80. Häftena finns på Bokcafé.

Skolresan – en novell, del 1.

Normalt vänder sig Vecko-
bladet till vuxna men här har
vi nu en lättläst novell för
yngre läsare, som Jörgen
Jörgensen författat.

Jörgen går på Fäladsskolan
och ger där ut, tillsammans
med några kompisar, skoltid-
ningen "TG:s ögonbryn".
Den innehåller bl a intressan-
ta insändarsidor. Men även
mötesbevakning förekommer
som i nr 3-81 från Lars Wer-
ners besök i Eslöv (JJ var där
i egenskap av trummis i blås-
orkestern).

I och med detta hoppas vi
att även andra ungdomar
griper till pennan och skickar
in bidrag till Veckobladets
Ungdomssida.

Klass 7b på en skola i Lund hade
bestämt sig för att göra en resa till
Portugal, men ändrade sig på ett
senare klassråd. De skulle till Zur-
katsi (tsurkatsi) en nuyupptäckt ö
i Medelhavet. Avfärden skulle ske
den 23/9 -97 kl 8.15 med buss till
båten.

Idag var det den 21/9 -97 och
vi hade just slutat skolan för dag-
en. Jag gick hem med listan på
vad jag skulle packa ner till på
fredagen. Det var alltså onsdag
idag. Det blev långsamt kväll och
jag gick och lade mig.

Det blev ny morgon och jag
gick upp, klädde på mig, åt fru-
kost och gick till skolan. Idag ha-
de vi de vanliga ämnena bortsett
från svenskan. Då hade vi klassråd
och satt och pratade om morgon-
dagen. Hemma försökte jag få tid-
en att gå så fort som möjligt. Det
blev kväll och jag gick till sängs.

Nästa dag blev det jättigt och
även lite nervöst. När jag gick till
skolan tyckte jag att jag var
hemskt sen, men när jag kom till
mötesplatsen märkte jag att jag
kom nästan först (bara halva klas-
sen var där). Bussen kom och vi
åkte.

När vi var framme vid hamnen
i Malmö var vi en timme för tidi-
ga (eller rättare sagt, båten var en
timme för sen, hmmm). När vi
hade kommit ombord på båten
och fått lite mat så frågade Johan
och jag vår fröken om vi fick gå
ut en runda på däck ett tag.
- Javisst, sa hon. Men glöm inte
att ni skall vara tillbaka till mid-
dag! Då frågade Johan:

- När är det då?

- Ja, vid tolvtiden. Helst exakt
tolv. Vi gick ut på däck, tittade ut
över havet lite och helt plötsligt
fick Johan en idé.

- Kan vi inte skugga någon?

- Jo, sade jag. Det skulle vara kul.

För tillfället stod det bara två
män inom synhåll och Johan sa:

- De där två ser mystiska ut, dem
skuggar vi!

Vi började skuggningen och fick
se att de gick in i hytt nr 32. Det
fanns ett litet fönster och vi kika-
de naturligtvis in genom det istäl-
let för genom nyckelhålet. Och
gissa vad vi fick se där! Jo, en av
männen öppnade en väska (deras
bagage) och där i låg två k-pistar
och en farlig massa pengar. OJ, nu
blev vi förskräckta för de kom
rakt mot dörren! Vi började
springa mot en trappa. Vi sprang
förbi trappan, men stannade tvärt
ca 10 meter bakom och vände oss
om och gick under trappan. Precis
när vi hade kommit ner på golvet
öppnades dörren till hytt nr 32.
Vi kröp ihop så mycket vi kunde.
De gick förbi och hade troligen
inte sett oss. Vi skyndade oss upp
för trappan och in i restauranten.
När vi kom in satte vi oss vid de
övriga i klassen. Några hade gått
ut i ett annat rum och spelade
flipper och andra spel.

När vi hade suttit en stund
gick fröken och hämtade de andra
eleverna i klassen. När hon kom
tillbaka fick vi middag och till
efterrätt fick vi vars en stor por-
tion glass med hallonsås och chok-
ladsås. När vi satt där och åt vår
efterrätt, Johan och jag, kom de
två männen in i restauranten och
beställde vars en stor öl. Johan såg
dem och sparkade mig på benet.
Jag tittade upp och han nickade

med huvudet mot de två männen.
Vi skyndade oss att äta upp vår
glass och när vi var klara var tyd-
ligen de också klara.

De gick ut och vi gick efter på
bra avstånd. De gick till sin hytt.
Vi ställde oss mot raket ut mot
vattnet, och då öppnades dörren
in till deras hytt. Det var skurk-
arna som gick ut. Johan viskade
tyst till mig...

- Nu kommer de ut. Jag tittade
bakåt lite grann och viskade till-
baka till Johan.

- De har inte väskan med sig! När
de gått utom synhåll för oss gick
vi in genom den olåsta dörren till
hytt nr 32. Där, på sängen låg två
väskor, likadana. Vi tog den ena
och gick mot dörren, Johan titta-
de ut och sa att kusten var klar.
Vi gick ut med väskan till vår hytt
som var nr 33. Vi hade tur idag,
först fick vi hytten bredvid hov-
arna och efter det var det ju bara
vi två som skulle dela på det
rummet och till sist; vi fick tag i
väskan.

När vi kom in drog vi för alla
gardinerna och lade väskan på
sängen och satte oss själva bred-
vid. Då sa Johan:

- Vad ska vi göra med pengarna?

- Jag vet inte, sa jag. Men efter en
stund sa Johan:

- Pengarna var hundralappar, va?

- Ja, jag tror det, sa jag.

- Vad tror du fröken kommer att
säga om hon ser alla pengarna?

- OJ, OJ, OJ, det vet man aldrig.

Vi öppnade i varje fall väskan,
men...

Forts i nästa nummer

Forts från sid 1 Ulrika J. . .

Jag vill polemisera litet grand mot
Marx på två punkter. Marx be-
skriver en idealdag under kommu-
nismen; man kan vara antingen jä-
gare, fiskare, herde eller kritisk
kritiker omväxlande. (Den tyska
ideologin.) Det är bra att man
delar på sysslorna, men beskriv-
ningen är ändå naiv, då Marx ute-
lämnar så mycket: Blöjbyttande,
läsa för barnen, laga middag - och
städa. Min andra punkt mot Marx
handlar om statens bortdöende.
Jag tror inte att staten någonsin
kommer att vittra bort, utan det

kommer alltid att finnas en orga-
niserings av politik och ekonomi.
Det kommer förmodligen alltid
att finnas någon typ av konflikter,
som måste lösas inom ett vittigare
politiskt system med mer långt-
gående demokrati.

Socialiseringsprocessen kom-
mer inte att gå automatiskt, utan
det krävs organisation.

Marxismens framtidsbild be-
höver kompletteras med nya vink-
lar, t ex av den typ som förs fram
i Pau Piug y Scotonis bok "Att
förstå revolutionen" (recenserad i
VB).

Kommundelning dyrbar?

Den kommunala kommitté som
ska undersöka förutsättningarna
för en eventuell delning av Lunds
kommun i två, nämligen Lunds
kommun och »Romele» kommun,
utredde just nu de ekonomiska
konsekvenserna av en sådan del-
ning. På grund av en stor andel
pensionärer och ungdomar i den
blivande Romelekommunen blir
åldersfördelningstillägget ovanpå
den normala skatteutjämningen
från staten till »Romele» stort,
kommunalskatten i den nya
kommunen skulle alltså bli ganska
låg. Detta är också en effekt av att
de många småhusägarna taxeras
låga inkomster. Siffran 4 skatte-
kronor har nämnts, inga siffror är
dock ännu så länge officiella. Re-
sultatet skulle dock bli att Lunds
stad genom den statliga skatten
subventionerar Romelekommun-
en.

Kvinnovetenskaplig tidskrift

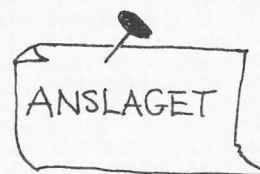
Vad är
kvinnoforskning?

"Kvinnoforskningen går... utö-
ver de ramar som sätts av dag-
ens samhälle och... vill bryta
ned den samhälleliga hierarkin
och den arbetsdelning-mellan
manuellt och intellektuellt ar-
bete som ligger till grund för
arbetsdelningen mellan könen.
Det gäller... en strävan att in-
tegrera det privata och det sam-
hälleliga i människans liv. Det-
ta gör att kvinnoforskningen
är mer kvalitativt orienterad."

"Kvinnoforskningen... har
ofta ett längre tidsperspektiv
och ställer krav på djupare
kunskap." "Kvinnoforskning-
en riktar sig ofta mot... reprodu-
ktionen av arbetskraften."

Ur redaktionens före-
tal till nr 1 -80.

Prenumerationer (65kr/hel-
år, 4 nr) över pg 88 41 78 - 5.
Adr.: Ö. Vallgatan 25, 233 61
Lund. Tfn 046/13 74 70.

Vår dotter, Arras syster
Karna Maria
Lund den 5/10.
Anna Thomell-Papadelis & Elias
Papadelis.

Snart blir 1 stort och 1 mindre
rum ledigt i vårt kollektiv. Är du
intresserad så ring 12 90 98 (Jo-
achim, Lisbeth, Per, Finn).

Tack för den trevliga festen,
Thomas.
Vargtassen.

Bra, beg. tenorblockflöjt köpes.
Finn, 12 98 90.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

First class

Det förekom en demonstration på Grand i veckan, diskret men dock. Det var personalen i baren som demonstrerade sin ovilja mot oss, genom att inte låtas om vår existens, trots att vi ställt oss vid disken och nog såg törstiga ut. Möjligen kände de igen oss från folkköksaktionen, men kanske tyckte de bara att vi inte hörde dit. Det är klart, Ulf hade på sej jackan som han brukar sova i ute på Skanörs ljung medan han väntar på att sträcket av grönsaker ska komma in. För det påfallande med den riktiga överklassen, den som man ser på Grand, är ju inte bara att den är välklädd utan också att den luktar godast bland alla klasser och skikt.

Vi propssade, fick äntligen våra öl och slog oss ner vid ett av marmorborden. Chipsen var utmärkt goda: stora flarn med en riktigt krispig yta och en ren smak av potatis, inga överdrivna kryddor.

Men mannen vid bordet intill vårt lyfte blicken över sin kvällstidning:

— Sää, får vpk-are gå på Grand, frågade han ironiskt. Jag trodde att ni bojkottade.

Det kändes fåningt att säga att vi drev miljöstudier för VBs räkning, så vi grymtade något obestämt.

— Nå, vad tycker ni, fortsatte han. Är det inte elegant? Ja, jag ser på er att detta inte är er stil. Själv gillar jag sän här kitsch, fast jag tycker nog att arkitekten Lundquist — är han inte sosse förresten? — överdrivit vissa detaljer i stilmatsalen. Men (här sänkte han rösten) det är inte bara kitsch, det är smäck också. Snart flagnar guldfärgen, ska ni se.

— Fast vi får se vad som först tappar glansen, sa han eftertänksamt, stilmatsalen eller bröderna Pålsson. Det är ju en chansning detta, trots alla de kommunala miljonerna, och vem vet hur solid grunden är. Jag menar, bröderna behövde ju kommunal borgen för de tre miljonerna som de själva ställde upp med. Annars tycker man att en vanlig bank . . . men de har visst problem på Gotland. De blir visst inte av med andelslängheterna på Snäck. Ja, jag vet inte.

— Nu satsar de hårt på den köpstarkare krogpubliken i Lund. Detaljer får mej dock att undra om de förstår sej på att tillgodose alla behov hos en kräsen publik. Har ni varit nere på muggen? Bara bås, ingen pissränna. Ja, jag tänker på detta med kontakterna. Alla försäljningsdirektörer är ju inte heterosexuella.

Han återgick till tidningen. Vi sa till om en ny skål med chips.

Var Vietnamkriget ett härligt krig?

Det kan man fråga sig efter att ha sett Lilla Teaterns senaste produktion, Trots allt. Ett försök att skildra utvecklingen för några av dem som var aktiva under 68 och framåt och hur de lever idag.

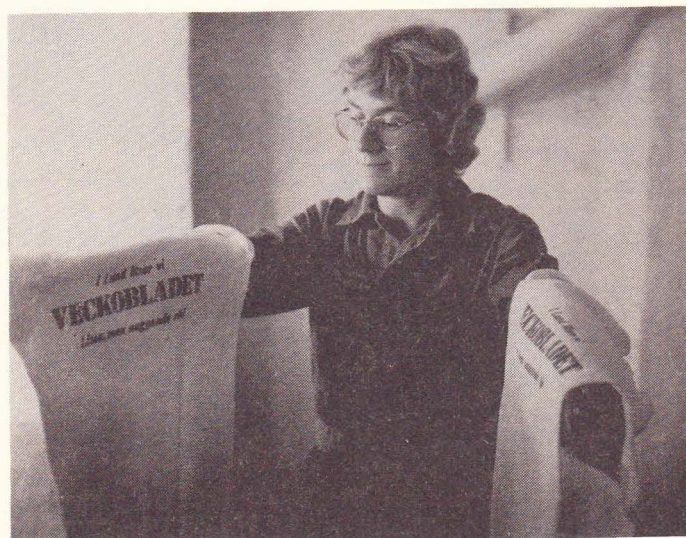
Janne, den kämpaglada, entusiastiska FNL-aren, idag en proletariserad och desillusionerad SAP-are, som resignerat i ett stilla familjeliv, möter på sin vind Yvonne, en f.d. flickvän, som fortfarande är aktiv, karriärmedveten och självsäker, journalist med sin praelev, punkaren Jesper i hälarerna. Det är en pjäs som greppar över många plan; konfrontationen mellan entusiasmen 68 och dagens situation, mellan Yvonne och Janne som f.d. älskande och mellan Janne och Jesper som representanter för olika grupper idag.

Mycket bygger på florskler och andrahandsinformationer om 68 och den situation som då rådde. Den halvtimmeslånga monolog som Bo Andersson inledningsvis framför är bra utförd men innehållsmässigt bristfällig, då den tecknar 68 års radikaler i ett alltför skämtsamt ljus. De förvänt-

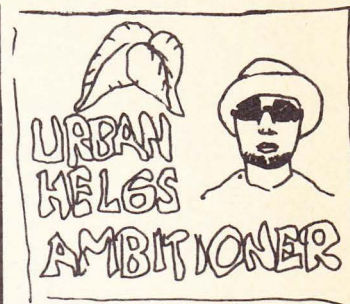
ningar och de illusioner som då fanns och som drev många framåt och vidare förmår man inte gestalta, det blir en slagordsmässig skoj-sam historiebrevning. Inte heller konfrontationen mellan Janne-Jesper, Janne - Yvonne förmår man göra trovärdig. Viljan finns men inte kunskapen, kännedom-en.

Där finns många bra uppslag, många utvecklingsbara scener, men som helhet betraktat är det ingen bra pjäs. Slutet är patetiskt: Janne, ensam på sin vind efter att ha vänt ut och in på sig själv, sina ideal och sitt liv, sneglar på den röda fanan och konstaterar med en viss längtan i rösten: Det är en rätt bra färg trots allt. ♪

Personerna i pjäsen är:
Janne - Bo Andersson
Yvonne - Maria Edström
Jesper - Anders Malmberg
Regi - Maria Kjellberg
Manus - Anders Malmberg

Nu har du chansen att beställa VECKOBLADET's populära handtryckta T-tröja. Redaktionen själv trycker tröjorna med silk-screen tryck. Vi trycker med rött på vita bomullströjor. Vill du ha en tröja så sätt in 30:- / tröja på Veckobladets postgirokonto 17 459 - 9 senast den 21 oktober. Ange vilken storlek du vill ha. På bilden ser du Kristina Lanthén från VB-red med två nytryckta tröjor från tryckningen i våras.

Fredag:

Kno in dej på Smålands 22.00 och lyssna på Michael Wiehe. Eller om du vill ha svängrum för dans finns Josef K & SW80 på Sparta 22.00.

Lördag:

Ny utställning på konsthallen: Lena Cronqvist. På kvällen kan man lyssna till Dan Tillberg på Sparta.

Söndag:

En dag med stor konkurrens om er gunst. I Klosterkyrkan spelas stormaktstidens tio i topp, Marie Selander sjunger på konsthallen, och Proteus spelar upp Gamla Förhållanden på sin lokal, Märtensgatan 5. Allt kl. 19. Dessutom blir det en annorlunda afton 20.00 på Sparta med Lunds frivilliga teatersällskap. Vad skall man ta sig till en så'n här dag, go'vänner!

VPK Lund. Kommunmöte onsd. 14/10 kl 19.30, Svarvarestugan, L:a Tvärgatan 16.

VANDRINGSEKTIONEN. Det är klart, regnar det som i kväll, onsd., blir det ingen järnvägsvandring i helgen. Tveksam? Ring Gunnar S, tfn 14 75 05.

BLÅSORKESTERN repeterar som vanligt på söndag kl 19, Vårfruskolans gymnastiksal. Noter: Linker Marsch, Down by the riverside, Call to action, Einheitsfrontlied, Der rote Wedding, Valse Creole.

VPKs SÖNDAGSSKOLA, kl 19 sön 11/10 i stadsbibliotekets studiecirkelrum 4. Christina Carlsson: Kvinnornas historia i marxistiskt perspektiv.

Kompol har möte kl. 19.30 mån 12/10 på partilokalen, Trollebergsv. 21 C. Bl. a. budgetbehandling.

Veckans redaktionsutskott utgöres av Kristina Lanthén, Lars Borgström och Olle Teleman. Bilder: Inger Stenlund, L-G Mann.

Nästa veckas kontaktredaktör: Jan Hinderson, tfn 12 71 26.